

Sygn. akt VIII.U. (...)

WYROK

W IMIENIU

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 grudnia 2014 roku

Sąd Okręgowy w Poznaniu - Wydział VIII Ubezpieczeń Społecznych

w składzie : Przewodnicząca **SSO Renata Pohl**

Protokolant st.prot.sąd. Agnieszka Ciesielska

po rozpoznaniu w dniu 1 grudnia 2014 roku w Poznaniu

odwołania **M. K.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 14 października 2013 roku Nr (...)

w sprawie **M. K.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o podleganie ubezpieczeniu społecznemu

oddala odwołanie

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 14 października 2013 r., znak: (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. Inspektorat w R., na podstawie art. 83 ust. 1 pkt 2, art 38 ust. 1 i 2, art. 68 ust. 1 pkt. 1 lit. a, art. 6 ust. 1 pkt. 5, art. art. 12 ust. 1 oraz art. 13 pkt. 4 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (Dz.U. z 2009 r. Nr 205, poz. 1585 z późn. zm.) oraz art. 58 § 1 i 2 ustawy z dnia 23 kwietnia 1964 r. Kodeks cywilny (Dz. U. z 1964 r., Nr 16, poz. 93 ze zm.), ustalił, że M. K. od dnia 1 maja 2013 r. nie podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym z tytułu pozarolniczej działalności gospodarczej.

W uzasadnieniu organ rentowy stwierdził, iż odwołująca nie wykonywała w rzeczywistości działalności gospodarczej pod nazwą Usługi (...), której przedmiotem było przygotowywanie i dostarczanie żywności, wobec czego, zgłoszenie z tego tytułu do ubezpieczeń społecznych miało wyłącznie na celu uzyskanie świadczeń z ubezpieczeń społecznych przysługujących w związku z rodzicielstwem. Powyższemu dowodzi fakt dokonania wszelkich formalności związanych z rozpoczęciem działalności w ostatnim trymestrze ciąży, brak zezwolenia na prowadzenie działalności w zakresie cateringu oraz zeznania M. K. złożone do protokołu przesłuchania, w których ta wyraźnie wskazała, iż rozpoczęcie działalności było związane z ciążą i możliwością uzyskania świadczeń z ubezpieczeń społecznych. Obowiązek ubezpieczenia osoby prowadzącej pozarolniczą działalność gospodarczą wynika z faktycznego prowadzenia działalności, wobec czego organ rentowy uznał, że w niniejszej sprawie, doszło do zgłoszenia do ubezpieczenia osoby, która nie może być uznana za prowadzącą pozarolniczą działalność gospodarczą. /vide decyzja w aktach ZUS/

W dniu 15 listopada 2013 r., M. K., reprezentowana przez profesjonalnego pełnomocnika radcę prawnego P. S., wniosła odwołanie od powyższej decyzji żądając jej zmiany poprzez ustalenie, iż podlega ona z tytułu pozarolniczej działalności gospodarczej obowiązkowemu ubezpieczeniu społecznemu: emerytalnemu, rentowemu, wypadkowemu

i to od dnia 1 maja 2013 r. oraz wnosząc o zasądzenie od pozwanego organu rentowego kosztów postępowania sądowego i przeprowadzenie rozprawy także pod nieobecność odwołującej. Pełnomocnik odwołującej wniósł ponadto o przeprowadzenie dowodu z zeznań odwołującej oraz z zeznań świadków: J. K. i A. S. a także dowodu z dokumentacji podatkowej, przedłożonych faktur i załączonej umowy użyczenia samochodu.

W uzasadnieniu do odwołania pełnomocnik odwołującej wskazał, iż odwołująca zaprzecza aby prowadziła działalność pozorną celem obejścia przepisów ustawy. Odwołująca potwierdza natomiast, iż jednym z powodów prowadzenia tejże działalności była chęć objęcia jej powszechnymi obowiązkowymi ubezpieczeniami. Pełnomocnik odwołującej zwrócił uwagę, że żaden z obowiązujących przepisów nie zabrania podejmowania działalności gospodarczej w okresie ciąży. Jak zauważył pełnomocnik odwołującej, organ rentowy pominął w swoich rozważaniach, że ubezpieczenia społeczne, których prawa odmówił odwołującej są ubezpieczeniami obowiązkowymi a nie dobrowolnymi. Odwołująca miała więc prawny obowiązek zgłoszenia się do tychże ubezpieczeń. Przepisy nie uzależniają podlegania obowiązkowym ubezpieczeniom od zakresu prowadzonej działalności, wysokości przychodów czy też dochodów, a także od charakteru podejmowanych czynności. Odwołująca nie produkowała żywności i nie wprowadzała jej do obrotu. Jak podkreślił pełnomocnik odwołującej, świadczyła ona wyłącznie usługi pośrednika i dostawcy. Odwołująca przedłożyła organowi umowę udostępnienia samochodu chłodni. Organ rentowy ponadto w żaden sposób nie odniósł się do faktycznego wykonywania usług przy obsłudze imprez dla sołectwa G., Ochotniczej Straży Pożarnej Z., Koła (...), imprezy jubileuszowej A. C. czy Przedsiębiorstwa (...) w B. W.. Pozwany organ pominął także fakt, że odwołująca nie przygotowywała posiłków lecz wyłącznie przyjmowała zamówienia i zlecała ich wykonanie I. K. prowadzącej działalność gastronomiczną w postaci Pizzerii A.. Odpowiadając natomiast na zarzut pozwanego organu, że odwołująca nie posiada żadnej umowy z pizzერიą prowadzoną przez jej matkę, pełnomocnik odwołującej podniósł, iż pomijając doświadczenie życiowe, które mówi, że w relacjach rodzinnych zwykło się nie zawierać tego typu umów, to ustalenia organu należy uznać za błędne i poczynione wbrew faktom, ponieważ odwołująca wystawiła na rzecz pizzerii faktury, które zostały przyjęte. Powyższe w ujęciu cywilistycznym oznacza zawarcie umowy. Z uwagi na powyższe, ustalenia organu w zakresie prowadzenia działalności, przygotowywania posiłków, zawierania umów są nieprawidłowe. Organ nie uwzględnił dowodów i twierdzeń potwierdzających faktyczne wykonywanie działalności i zawierania umów. Nadto organ przeoczył fakt, że odwołująca już wcześniej współpracowała z pizzერიą prowadzoną przez matkę. Błędne ustalenia pozwanego organu skutkowały naruszeniem ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych i uznaniem, że odwołująca nie podlegała ubezpieczeniom społecznym. /vide odwołanie k. 3-8 akt/

W odpowiedzi na odwołanie pełnomocnik organu rentowego przedstawił argumentację faktyczną i prawną zaprezentowaną w uzasadnieniu do zaskarżonej decyzji oraz wniósł o oddalenie odwołania. Ponadto, pełnomocnik organu rentowego odnosząc się do podnoszonej przez pełnomocnika odwołującej kwestii świadczenia przez odwołującą usług cateringowych przy obsłudze imprezy dla sołectwa G., majówki w Z., imprezy jubileuszowej A. C. (2) czy dostarczania posiłków do Przedsiębiorstwa (...) w B. W.. wskazał, że wszystkie osoby przesłuchane w niniejszej sprawie nie mają spójnych zeznań, jak również nie przedstawiono żadnych dokumentów na okoliczność zlecenia usług cateringowych czy wystawionych na tę okoliczność przez odwołującą rachunków. /vide odpowiedź na odwołanie k. 10-11 akt/

Pismem procesowym z dnia 6 lutego 2014 r. pełnomocnik odwołującej podtrzymał dotychczasowe stanowisko w sprawie, a ponadto wniósł o przeprowadzenie dowodu z przesłuchania I. K. na okoliczność przygotowywania posiłków na zlecenie odwołującej oraz faktycznego prowadzenia działalności gospodarczej przez odwołującą oraz o przeprowadzenie dowodu z przesłuchania świadków J. G. , G. M. i M. S. na okoliczność korzystania z usług oferowanych przez odwołującą i wykonywania przez nią działalności gospodarczej. Jak wskazał również pełnomocnik odwołującej prawidłowe są ustalenia organu w zakresie nie wykonywania usługi cateringu przez właścicielkę Pizzerii (...). Usługa taka została zlecona „na zewnątrz” tj. odwołującej. I. K. zajmowała się wytwarzaniem i przygotowywaniem posiłków w ramach prowadzonej przez siebie działalności gastronomicznej, posiadając przy tym wszystkie niezbędne pozwolenia. M. K. w ramach współpracy z I. K. zapewniała zbieranie telefoniczne zamówień, dowóz posiłków oraz obsługę imprez u podmiotów zewnętrznych. W tym miejscu należy wskazać, iż w zakresie

działalności faktycznie prowadzonej przez odwołującą nie mieściło się przygotowywanie posiłków. Nie było więc potrzeby zakupywania produktów i półproduktów jak i posiadania profesjonalnej kuchni. Odwołująca dysponowała natomiast przystosowanym do rozwoju posiłków samochodem. Odnośnie twierdzenia organu rentowego, iż podmioty, które miały zlecać usługi cateringowe nie posiadają żadnych dowodów zlecenia usług, pełnomocnik odwołującej wskazał, iż specyfika tejże działalności polega na ustnym przyjmowaniu zleceń.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

M. K. ur. (...) w okresie spornym mieszkała w B., na ul. (...) w domu jednorodzinnym będącym własnością jej dziadka J. K.. Pod tym adresem została zarejestrowana przez nią działalność gospodarcza . (bezsporne)

Odwołująca do końca maja 2013 r. była słuchaczem dziennych studiów licencjackich w P. na kierunku pedagogiki, specjalizacja; edukacja przedszkola i wczesnoszkolna. W okresie studiów odwołująca miała wynajęte mieszkanie w P.. W miesiącu maju na zajęcia jeździła 2-3 razy w tygodniu, a następnie jeszcze zdawała końcowe egzaminy. Ostatnie zajęcia odbyły się w dniu 28 maja 2013 r. Egzamin licencjacki odwołująca przełożyła na 2014 r.

dowód: protokół przesłuchania M. K. k. 13-16 akt organu rentowego, zeznania odwołującej k. 46 v.- 47 akt

M. K. pozostawała na utrzymaniu rodziców. Matka odwołującej I. K. od listopada 2008 r. prowadzi pizzerię (...) w B.. Pizzeria jest otwarta od poniedziałku do piątku i w niedzielę w godzinach od 10 rano do 22 wieczorem, a od piątku do soboty od godziny 10 do godziny 23. I. K. zajmuje się przygotowywaniem posiłków oraz pieczę nad ich przygotowaniem i zarządzaniem lokalem. W pizzerii pracuje dwóch kucharzy, lecz poza tym, jest to działalność rodzinna. W prowadzeniu działalności I. K. pomaga jej mąż oraz teść. Również odwołująca w trakcie studiów pomagała rodzicom w prowadzeniu pizzerii, odbywał tan staż. Orzeczeniem lekarskim z dnia 16 lipca 2012 r. stwierdzony został brak przeciwwskazań do wykonywania przez odwołującą pracy w Pizzerii (...) I. K. na stanowisku kasjerki. Pomoc odwołującej polegała na odbieraniu telefonów od klientów, obsłudze kasę i wydawaniu towaru. Obecnie w pizzerii staż odbywa także brat odwołującej. Wszyscy pracują wspólnie.

Pizzeria (...) od samego początku zajmuje się przygotowywaniem posiłków na miejscu i na wynos - usługa cateringowa. Zdecydowana większość dochodu pochodzi z cateringu. Średni miesięczny zysk który przynosi pizzeria to 2000 zł, wedle oświadczenia I. K.. Zamówienia składane są telefoniczne albo na miejscu w pizzerii. Telefony od klientów odbierał zawsze każdy, kto mógł w danym momencie, nie było wyznaczonej do tego osoby Dowożeniem posiłków na zamówienie zajmował się mąż I. K., zatrudnieni pracownicy- kucharze oraz teść I. K.. Posiłki wydawane na zewnątrz to typowe dania obiadowe, z gatunku fast- food, jak również dania przygotowywane na uroczystości rodzinne.

dowód: zeznania I. K. (k. 124-124 v. akt), Książeczka zdrowia dla celów sanitarno- epidemiologicznych z pieczętą pracodawcy Pizzeria (...) I. K. i orzeczenie lekarskie z dnia 16 lipca 2012 r. w aktach ZUS

Pizzeria dostarcza także od 3 lat w okresie zimowym posiłki regeneracyjne pracownikom magazynów w firmie (...). k., Sp. z o.o. (...) regeneracyjne były zamawiane w pizzerii a dostarczane do firmy (...) przez ojca i dziadka M. K.. Za zakupione posiłki regeneracyjne pizzeria (...) wystawiała firmie (...) fakturę. Pracownicy firmy zamawiali jedzenie z Pizzerii (...) również w indywidualnym zakresie.

dowód: zeznania świadka M. S. (k.46 akt)

Klientami pizzerii byli także pracownicy Zakładów (...). zatrudniająca osoby legitymujące się umiarkowanym i znacznym stopniem niepełnosprawności. Pracownicy mieli zwyczaj zamawiać przez telefon jedzenie w pizzerii (...), za które płacili indywidualnie. Zamówione jedzenie dowoził zawsze dziadek albo ojciec odwołującej.

dowód: zeznania świadka G. M. (k. 45-46 akt)

Pizzeria (...) bardzo dobrze prosperuje. Restauracja obsługuje klientów nie tylko w B. W..., ale również na terenie gmin ościennych. Pizzeria ma dużo zleceń, także na organizowanie majówek, dożynek i imprez okolicznościowych. Obroty pizzerii w sezonie letnim wynoszą czasem nawet od 20.000 zł do 40.000 zł, według oświadczenia I. K..

dowód: zeznania świadka I. K. (k. 124 akt), zeznania odwołującej (k. 46 v.- 47 akt)

W maju i w czerwcu 2013 r. odbyły się we wsi G. imprezy plenerowe zorganizowane przez sołtysa wsi G. J. G. i radę sołectwa. Obydwie imprezy odbyły się w centrum wsi na placu przy remizie. J. G. skontaktował się z pizzერიą (...) i zamówił jedzenie na obydwie imprezy. Rozmawiał z mężem I. K. restauracji, i to z nim dokonał wszelkich ustaleń. Jedzenie miało być wystawione na placu przy świetlicy. Sołtys wsi G. nie płacił za jedzenie, było ono kupowane indywidualnie przez uczestników imprezy. Z jedzeniem przyjechała odwołująca, J. K. i pracownik restauracji. Przywieźli ze sobą parasole, ławki, mikrofalówki i kasę fiskalną – wszystko stanowiące własność pizzerii (...). Jedzenie było przygotowane częściowo w pizzerii, a częściowo na miejscu, czym zajmował się pracownik pizzerii, z produktów stanowiących własność pizzerii. Odwołująca zajmowała się wydawaniem towaru i kasowaniem pieniędzy.

dowód: zeznania J. G. (k. 45 v. akt), zeznania J. K. k. (46-47 akt)

Zgodnie z wpisem do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej M. K. zarejestrowała pozarolniczą działalność gospodarczą pod nazwą USŁUGI (...) wskazując jako datę rozpoczęcia działalności dzień 1 maja 2013 r. Jako przedmiot działalności wskazano: przygotowywanie i dostarczanie żywności do odbiorców zewnętrznych- kod (...) 56.21.Z

Odwołująca wybrała formę opodatkowania- zryczałtowany podatek dochodowy od przychodów ewidencjonowanych- 8,5 %.

dowód: wydruk wpisu do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej Rzeczypospolitej Polskiej, pismo Naczelnika Urzędu Skarbowego w G. z dnia 21 sierpnia 2013 r., znak: OB/TS-873/077-872/13- w aktach organu rentowego.

W dniu 17 maja 2013 r. odwołująca zgłosiła się do ubezpieczeń społecznych z tytułu pozarolniczej działalności gospodarczej wskazując jako datę rozpoczęcia działalności 1 maja 2013 r.

W dniu 31 maja 2013 r. odwołująca wystawiła Pizzerii (...) I. K. rachunek Nr (...) z tytułu sprzedaży usług cateringowych za miesiąc maj na kwotę 9.500 zł. W dniu 28 czerwca 2013 r. odwołująca wystawiła rachunek Nr (...) dla nabywcy Pizzeria (...) I. K. za usługi cateringowe w miesiącu czerwcu 2013 r. na kwotę 9.500 zł. Jak wskazała odwołująca była to należność za dostarczenie towaru dla klienta. Produkty spożywcze były zakupione przez pizzериę (...), posiłki przygotowywane przez pracowników restauracji i na koszt restauracji. Do zamówienia były dołączone paragony wystawione przez pizzериę (...) z ceną za produkt i za jego dostarczenie do danej miejscowości. Odwołująca nie wystawiała innych rachunków za świadczenie usług cateringowych. Nie zawarła również żadnych umów na świadczenie usług czy zakup towaru. Odwołująca zawarła umowę użyczenia samochodu z dnia 2 maja 2013 r. z Zakładem Usługowo- Handlowym (...) M. J..

dowód: zeznania odwołującej (k. 46 v.- 47 akt), kserokopia umowy użyczenia samochodu z dnia 2 maja 2013 r. (k.18-20 akta organu rentowego)

Podstawa wymiaru składek na ubezpieczenie chorobowe wyniosła 9.225,75 zł za miesiąc maj 2013 r. i 9.225,75 zł za miesiąc czerwiec 2013 r.

W dniu 29 czerwca 2013 r. M. K. urodziła dziecko i wystąpiła z roszczeniem o wypłatę zasiłku macierzyńskiego za okres od 29 czerwca 2013 r. do 27 czerwca 2014 r.

Z uwagi na krótki okres między zgłoszeniem działalności a roszczeniem o wypłatę świadczenia organ rentowy z urzędu w dniu 13 sierpnia 2013 r. wszczął postępowanie administracyjne w przedmiocie zasadności obowiązku ubezpieczeń społecznych M. K. z tytułu prowadzenia działalności gospodarczej.

dowód: zawiadomienie o wszczęciu postępowania w aktach organu rentowego

Po zakończeniu zasiłku macierzyńskiego M. K. zadeklarowała składki na ubezpieczenia społeczne od podstawy wymiaru w wysokości za miesiąc czerwiec 2014 r. kwotę 615,05 zł, za miesiąc lipiec 2014 r. kwotę 504,07 zł, za miesiąc sierpień 2014 r. kwotę 504,07 zł i za miesiąc wrzesień również kwotę 504,07 zł. Odwołująca planuje dalszy rozwój działalności. Od 1 lipca 2013 r. nie wystawia rachunków za świadczenie usług cateringowych. Od 1 stycznia 2014 r. odwołująca zatrudniła swojego ojca na podstawie umowy o pracę na ¼ etatu. Praca ojca polega na tym, że rozwozi towar i przyjmuje zlecenia. Jeżeli ojciec jest na wyjeździe to zlecenia przyjmuje matka odwołującej. Po zakończeniu urlopu odwołująca zamierza wrócić do pizzerii.

dowód: pisma Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z dnia 31 października 2014 r. i z dnia 5 listopada 2014 r. k. 130-131 akt

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zgromadzone dokumenty w aktach sprawy - w szczególności wydruk wpisu do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej Rzeczypospolitej Polskiej, pismo Naczelnika Urzędu Skarbowego w G. z dnia 21 sierpnia 2013 r., znak: (...) - w aktach organu rentowego, formularze ZUS ZUA dotyczące zgłoszenia odwołującej do ubezpieczeń społecznych, deklaracje rozliczeniowe odwołującej ZUS DRA ze wskazaniem podstawy wymiaru składek, znajdujące się w aktach rachunki nr 1/2013 i nr (...) oraz akta postępowania wyjaśniającego nr (...) przeprowadzonego przez organ rentowy wraz z protokołami przesłuchań świadków M. P. (1), G. M., J. G..

Oceniając powyższy stan faktyczny Sąd uznał za wiarygodne w całości dokumenty zawarte w aktach pozwanego organu rentowego, jak i aktach sprawy albowiem zostały one sporządzone przez kompetentne organy, w zakresie przyznanych im upoważnień i w przepisanej formie. Ponieważ nie były one kwestionowane przez żadną ze stron postępowania i nie wzbudziły wątpliwości Sądu co do ich autentyczności bądź prawdziwości zawartych w nich twierdzeń, nie było podstaw, ażeby odmówić im wiary.

Ponieważ, poza wspomnianymi dwoma rachunkami wystawionymi na Pizzerię (...) I. K. oraz umową użyczenia samochodu z datą zawarcia 2 maja 2013 r. M. K. nie przedstawiła jakichkolwiek innych dokumentów - w szczególności w postaci zawartych umów, wystawionych rachunków, faktur za wykonane usługi, które pozwoliłyby w sposób jednoznaczny stwierdzić, że w okresie od 1 maja 2013 r. do dnia 28 czerwca 2013 r. odwołująca rzeczywiście wykonywała działalność gospodarczą w postaci świadczenia usług cateringowych. Sąd oparł swe ustalenia w głównej mierze na zeznaniach świadków - zgodnie z wnioskiem pełnomocnika odwołującej.

Za przydatne dla ustalenia stanu faktycznego Sąd uznał zeznania matki odwołującej- I. K., właścicielki pizzerii (...). I. K. w dokładny sposób wyjaśniła specyfikę i organizację pracy w pizzerii. Z jej zeznań ponad wszelką wątpliwość wynika, że był to interes rodzinny. W prowadzeniu pizzerii I. K. od samego początku pomagał mąż. Również pomagał syn i odwołująca. Wszyscy pracowali wspólnie. I. K. zajmowała się przygotowywaniem posiłków oraz pieczę nad ich przygotowaniem i zarządzaniem lokalem. Świadek podkreślił, że Pizzeria (...) od samego początku zajmuje się przygotowywaniem posiłków na miejscu i na wynos - usługa cateringowa. Zdecydowana większość dochodu pochodzi z cateringu. Tak jest od 2010r. Zeznania te całkowicie podważają twierdzenia odwołującej, iż przed rozpoczęciem przez nią działalności gospodarczej restauracja nie świadczyła usług cateringowych. Sąd dał całkowicie wiarę zeznaniom świadka, że zamówienia składane są telefonicznie albo na miejscu w pizzerii. Przemawia za tym przede wszystkim rodzaj oferowanego przez restaurację asortymentu. Fakt świadczenia przez pizzerię (...) usługi dowozu posiłków na telefon potwierdziły także zeznania pozostałych świadków. Telefony od klientów odbierał zawsze każdy, kto mógł w danym momencie, nie było wyznaczonej do tego osoby. Dowożeniem posiłków na zamówienie zajmował się mąż I. K., zatrudnieni pracownicy- kucharze oraz teść I. K..

W pozostałym zakresie zeznania I. K. nie zasługiwały na przymiot wiarygodności. I. K. zeznała, że na terenie B. W. pracy nie ma. W pizzerii było dużo zleceń, doszły dożynki, majówki. Pizzeria nie była w stanie obsłużyć takiej ilości zleceń. Jak wskazała I. K. to było przyczyną otwarcia działalności gospodarczej przez odwołującą. Odwołująca jechała na tę imprezę sama albo z pracownikiem pizzerii. Dochodziły jeszcze zabawy okolicznościowe, które organizowali sołtysi. Takie zabawy i majówki odbywały w weekendy. Na takiej majówce praca trwa od rana do późnej nocy. Odwołująca sprzedawała towar należący do pizzerii. Oceniając zeznania I. K. w pierwszej kolejności nasuwa się myśl, iż badany okres od dnia 1 maja 2013 r. tj. od zgłoszenia działalności do dnia 28 czerwca 2013 tj. do dnia urodzenia dziecka przez odwołującą to raptem 8 tygodni. I. K. wskazuje, iż w tym okresie miały miejsce 4 majówki, dożynki i inne imprezy okolicznościowe obsługiwane przez odwołującą. Były to imprezy trwające cały dzień a odwołująca jeździła na nie sama lub z pracownikiem pizzerii. Pomijając fakt, iż w dalszej kolejności I. K. zeznała, iż pierwsze dożynki organizowane są dopiero w lipcu- zatem nie mogły one mieć miejsca w badanym okresie, to biorąc pod uwagę doświadczenie życiowe i fizjologie trudno uznać za wiarygodne, by w ósmym i dziewiątym miesiącu ciąży kobieta była fizycznie w stanie przez cały dzień, w każdy weekend sprzedawać produkty żywnościowe. Należy dodatkowo mieć na uwadze, że aż do dnia 28 maja odwołująca nadal była studentką i uczestniczyła w zajęciach (2-3 razy w tygodniu).

Mimo tych wątpliwości, Sąd uznał jednak, również na podstawie zeznań świadków J. G. i J. K. (1) za udowodnione, że odwołująca brała udział w dniu 4 maja 2013 r. w organizowanej majówce we wsi G. i w organizowanym w dniu 2 czerwca 2013 r. festynie z okazji dnia Dziecka. Nie uczestniczyła w tych imprezach jednakże sama. Byli z nią pracownik pizzerii odpowiedzialny za przygotowywanie na miejscu posiłków oraz J. K.. W żaden sposób nie ma podstaw by stwierdzić, by świadczyła tam usługi w ramach swojej działalności. Z zeznań świadków wynika wręcz, że stoisko wystawione było przez pizzerię (...). Świadek J. G. zeznał, że jako sołtys wsi G. skontaktował się z pizzerią (...) (nie z odwołującą) i zamówił jedzenie na obydwie imprezy. Rozmawiał z ojcem odwołującej. Świadek nie ustalał menu, po prostu zamówił jedzenie w pizzerii. Świadek umówił się z mężem właścicielki pizzerii, że jedzenie będzie wystawione na placu przy świetlicy. Z jedzeniem przyjechała odwołująca i według słów świadka, ona je sprzedawała. Zeznania świadka J. G. w żaden sposób nie rozstrzygają, że usługa wykonana została w ramach odrębnej działalności odwołującej, czy tak jak odbywało się to dotychczas na zasadzie pomocy w prowadzeniu rodzinnej działalności. Dzwoniąc do pizzerii świadek rozmawiał z ojcem odwołującej, z nim zostały ustalone wszystkie warunki współpracy. Dokładnie w taki sam sposób odbywało się świadczenie przez pizzerię dotychczas usług cateringowych.

M. K. podnosiła, iż w ramach świadczonych przez nią usług dostarczane były posiłki regeneracyjne do firmy (...). Zeznania świadka M. S., osoby obcej wobec odwołującej, dyrektora finansowo - księgowego firmy (...) sp. k., sp. z o.o. całkowicie jednak temu przeczą. M. S. potwierdziła, że firma zapewnia pracownikom magazynów posiłki regenerujące. Jednakże odbywa się to w okresie zimowym, co wyklucza świadczenie takich usług przez odwołującą w okresie od 1 maja do 28 czerwca 2013 r. Świadek zresztą podkreślił, że firma zamawia te posiłki w pizzerii A.. Posiłki przywożone były przez ojca albo dziadka odwołującej. Taka sytuacja trwa 3 lata. Świadek przyznał, że pracownicy sami zamawiają sobie jedzenie w pizzerii i w tym firma już nie uczestniczy. Jeśli chodzi o posiłki regenerujące to była wystawiana faktura raz na miesiąc. Fakturę wystawiała pizzeria A..

Na podstawie zeznań świadka G. M. również ustalono, iż odwołująca nieprawdziwie podawała, iż w ramach prowadzonej działalności dostarczała posiłki regeneracyjne Zakładowi (...). Świadek G. M. jest kierownikiem Zakładu (...), w której zatrudnia ludzi legitymujących się stopniem niepełnosprawności umiarkowanym i znacznym. Świadek zeznał, że zakład nie serwuje posiłków regeneracyjnych dla pracowników. Pracownicy samodzielnie mieli zwyczaj zamawiać jedzenie w pizzerii A.. Czasami świadek im pomagał zbierając zamówienia i kontaktując się z pizzerią by złożyć zamówienie.

Dalsze zeznania świadka G. M. nie zasługują na wiarę. Świadek wskazał, że w momencie, gdy pojawiła się firma (...) to u niej zamawiał jedzenie. Na pytanie skąd wie, że odwołująca założyła swoją firmę i że zamawiał jedzenie od niej, świadek zeznał, że jak przywożono jedzenie, to z reguły był dołączony paragon, na którym było napisane „Usługi cateringowe M. K.” Według zeznań świadka, paragony z napisem „Usługi cateringowe M. K.” pojawiły się w maju, czerwcu 2013r. Jedzenie dowoził zawsze dziadek albo ojciec odwołującej. Świadek nie potrafił sobie przypomnieć, by

kiedykolwiek widział odwołującą dowożącą jedzenie osobiście. Przed majem, czerwcem według świadka były paragony z napisem I. K.. Tymczasem świadek J. K. oraz odwołująca zaprzeczyli by kiedykolwiek wystawiane były paragony oznaczone „Usługi cateringowe M. K.”

Również zeznania świadka J. K. wzbudziły również wiele zastrzeżeń Sądu co do ich wiarygodności. Sąd dał im jednak wiarę w pewnym zakresie. Świadek potwierdził, to co Sąd ustalił na podstawie wcześniejszych zeznań pozostałych świadków, że prowadzona przez I. K. - matkę odwołującej pizzeria (...) niewątpliwie była przedsięwzięciem, w którego prowadzeniu pomagała cała rodzina. Świadek potwierdził, że odwołująca odbierała telefony w pizzerii. On sam pomagał synowej jak była taka potrzeba, woził towar pizzerii. Wiarygodne, w ocenie Sądu, były zeznania Jerze K. w zakresie dotyczącym organizacji majówki i dnia dziecka. Korelują one z zeznaniami świadków I. K. i J. G.. Świadek potwierdził, że w czerwcu 2013 r. odwołująca jechała na dzień dziecka w jakiejś wiosce. Jechał z odwołującą też świadek i pracownik pizzerii. Wieźli ze sobą parasole, ławki, mikrofalówki z pizzerii i kasę fiskalną pizzerii (...). Jak zeznał świadek, I. K. zawsze wysyłała na takie imprezy jakiegoś pracownika pizzerii, fachowca, który zajmował się jedzeniem. Odwołująca zajmowała się wówczas wydawaniem towaru i kasowaniem pieniędzy. Te zeznania świadka jednakże jednoznacznie wskazują, że wykonywana na imprezie usługa świadczona była w ramach prowadzonej przez I. K. działalności pod nazwą pizzeria (...).

Sąd przeanalizował dalsze zeznania świadka J. K.. Świadek twierdzi, że to on namówił odwołującą na otwarcie firmy z usługami cateringowymi. Świadek jej pomagał, był takim nieetatowym pracownikiem. Pizzeria synowej produkowała pizzę, zestawy obiadowe, hot-dogi i inne produkty. Jak odwołująca otworzyła swoją firmę, to w opinii świadka oferta się poszerzyła, choć świadek nie potrafił wskazać jakie dodatkowe produkty weszły do oferty. Od czasu, kiedy odwołująca otworzyła swoją działalność to catering był nasilony. Wcześniej też pizzeria wydawała towar na zewnątrz, ale to nie było tak nasilone. Działalność odwołującej według zeznań (...) polegała na tym, że odbierała ona zamówienia w pizzerii. Świadek J. K. odbierał od niej następnie zamówiony towar i zawoził razem z paragonem do wskazanego klienta. Zamówiona żywność była wytwarzana z produktów stanowiących własność pizzerii i przez pracowników zatrudnionych przez I. K. - synową świadka. Odwołująca nie zajmowała się przygotowywaniem żywności, sporadycznie może pomagała. Świadek zeznał, że pieniądze za dostarczony towar przekazywał odwołującej, która prowadziła rejestr codziennej sprzedaży. Analiza powyższych zeznań nie potwierdza jednak faktu świadczenia przez odwołującą odrębnej działalności, niezależnej od działalności jej matki I. K.. Świadek twierdzi, że działalność odwołującej polegała na odbieraniu telefonów i przyjmowaniu zamówień. Ponieważ odwołująca odbierała telefon w pizzerii (...), by mówić o odrębnie świadczonych usługach należałoby wskazać, czy wszyscy klienci dzwoniący zamówić jedzenie do pizzerii (...) byli klientami odwołującej. Jak już zostało udowodnione odwołująca często pomagała matce w prowadzeniu pizzerii właśnie odbierając telefony, czy będąc kasjerką.

W ocenie Sądu zeznania odwołującej z znacznym stopniu potwierdziły powyższe ustalenia, choć z uwagi na istotne rozbieżności w zeznaniach odwołującej składanych w trakcie rozprawy a składanych wcześniej do protokołu przesłuchań Sąd nie dał im wiary w pełnym zakresie. Jak wskazała odwołująca, restauracja obsługuje klientów nie tylko wB., ale również na terenie gmin ościennych. Zdaniem odwołującej, od kiedy otworzyła ona działalność, towar jest dostarczany do większej liczby klientów, a kiedyś trzeba było odmawiać, albo okres oczekiwania był długi. Odwołująca nie wskazała jaka jest przyczyna tego zjawiska. M. K. zeznała, że jej działalność polega na przyjmowaniu zamówień i jest ona odpowiedzialna za dostarczenie towaru do klienta. Towar dostarczany jest do klienta z paragonem na którym widnieje nazwa pizzerii (...) I. K.. Odwołująca podkreśliła, że nigdy nie były wystawione paragony z napisem „Usługi cateringowe M. K.” Odwołująca wskazała, że wystawiła pizzerii (...) fakturę za dostarczenie towaru do klienta. Odwołująca nie posiada natomiast żadnych dokumentów, które pozwoliły ustalić za jaką kwotę dostarczyła towar do klientów. Na paragonie była cena za produkt i za jego dostarczenie do danej miejscowości. Odwołująca wskazała, że po zakończeniu urlopu macierzyńskiego ma zamiar do pracy wrócić, gdyż ma już zamówione imprezy do końca roku.

Odwołująca zeznała, że zanim podjęła działalność, to w pizzerii praktycznie wydawano towar tylko na miejscu, co jest sprzeczne zarówno z zeznaniami I. K., jak i zeznaniami pozostałych świadków korzystających dotychczas z usług pizzerii (...) głównie z usługą dowozu. Odwołująca zeznała, że miała świadomość, że pizzeria jej matki dobrze prosperuje. Ona z kolei poszukiwała pracy, była w ciąży, musiała myśleć o dziecku, które się urodzi. Odwołująca miała

doświadczenie w pracy w pizzerii i nie widziałam powodu, dla którego jej matka miałyby zatrudniać dodatkowego pracownika, skoro ona mogła wykonywać tą pracę. Już w oświadczeniu z dnia 23 sierpnia 2013 r. złożonym w związku z kontrolą odwołująca zeznała nieprawdę wskazując, że w ramach prowadzonej działalności dostarcza posiłki regeneracyjne do firmy (...), czemu zaprzeczyli zarówno K. S. w trakcie kontroli oraz świadek M. S.. Świadek G. M. także zaprzeczył, jakoby do Zakładów (...) były dostarczane posiłki regeneracyjne. W tymże oświadczeniu odwołująca wskazała również, że świadczyła usługi cateringowe na rzecz Koła (...). Jak wynika z ustaleń kontrolnych, skarbnik koła M. P. (2) oświadczyła, że prowadzi rejestr imprez organizowanych przez Kolo i w miesiącach maju i czerwcu 2013 r. nie organizowano żadnych imprez i nie zamawiano w związku z tym żadnych usług cateringowych. W protokole przesłuchania z dnia 19 września 2013 r. M. K. zeznała, że w ramach działalności przewożone przez nią posiłki przygotowywane są osobiście w miejscu prowadzenia działalności, tj. w domu dziadka odwołującej J. K. (1). W budynku znajduje się, jak zeznała odwołująca, jedna kuchnia wyposażona w kuchenkę gazową, zlewozmywak i lodówkę. Posiłki są przygotowywane w naczyniach należących do pizzerii (...).

Biorąc pod uwagę złożone przez pozostałych świadków zeznania, Sąd uznał za udowodnione, że odwołująca odbierała telefony w pizzerii (...) oraz zajmowała się obsługą kasy fiskalnej, wydawaniem towaru, a nawet pobieraniem pieniędzy za sprzedany towar. Sąd nie ma wątpliwości, że takie czynności były wykonywane przed odwołującą z racji współpracy całej rodziny i pomocy I. K. w prowadzeniu pizzerii (...). W żaden jednak sposób odwołująca nie wykazała, że wykonywanie przez nią czynności były prowadzone w ramach odrębnej działalności. Brak im cechy odrębności od działalności pizzerii. Analizując powyższe, w ocenie Sadu, nie sposób nawet wskazać ekonomicznej potrzeby utworzenia nowej działalności gospodarczej względem działalności matki.. Odwołująca wskazała, że przed rozpoczęciem przez nią działalności pizzeria nie prowadziła sprzedaży z usługą dowozu do klienta. Z zeznań I. K. wynika jednak zupełnie inny wniosek, że zdecydowana większość dochodu pochodziła z cateringu. Wręcz, jak zeznała I. K., to miał być bezpośredni powód zarejestrowania działalności gospodarczej przez odwołującą, że pizzeria nie dawała rady z realizacją zamówień. Ponadto, I. K. zeznała, że fakturę, którą M. K. wystawiła dla pizzerii na kwotę 9000 zł miesięcznie, to jest to cena z towar, który odwołująca sprzedawała. Produkty należały do pizzerii, przygotowaniem posiłków zajmowali się pracownicy pizzerii, koszty ich przygotowania również poniosła pizzeria.

Istnieje swoboda zawierania umów, ale biorąc pod uwagę mechanizmy rynku Sąd w żaden sposób nie znajduje uzasadnienia ekonomicznego dla rachunku w tej wysokości, skoro wszystkie koszty wytworzenia produktu poniosła pizzeria. I. K. podała, że 9000 zł miesięcznie to też jest zapłata M. K. za pracę polegającą na sprzedaży towaru. Świadek J. K. zeznał, że jak odwołująca zbierała zamówienia i wysyłała go z zamówieniem, to przekazywał jej pieniądze ze sprzedaży. Gdyby przyjąć ten wariant, wówczas to pizzeria winna wystawić odwołującej fakturę za pobrany i sprzedany klientom towar. Biorąc pod uwagę natomiast wariant, że pieniądze ze sprzedaży trafiały do kasy pizzerii, kwota 9.000 zł byłaby wynagrodzeniem za odbieranie telefonów z zamówieniami oraz obsługę kasy fiskalnej na imprezie plenerowej. Odwołująca nie wykazała, by pozyskiwała nowych klientów. Zamówienia dostaw odbywają się telefonicznie na numer pizzerii. Patrząc z punktu czysto ekonomicznego, koszty pośrednictwa musiałyby wpłynąć na cenę produktu czyniąc sprzedaż mniej rentową dla restauracji. Ponadto, żaden ze świadków nie potwierdził w swoich zeznaniach, by zawarł umowę z odwołującą. Świadczenie potwierdzili, że często telefony odbierała odwołująca, gdy dzwonił z zamówieniem do pizzerii, jednak wszyscy, poza G. M. zeznawali, że celem było złożenie zamówienia w pizzerii (...). Brak zresztą w postaci dokumentu na potwierdzenie faktu zapłaty przez Pizzerię (...) kwoty 9000 zł na rzecz odwołującej (dokumenty księgowe).

Sąd nie uznał zebranych przez J. K. oświadczeń osób fizycznych o fakcie korzystania z dostaw za pośrednictwem M. K. jako miarodajnego dowodu w niniejszej sprawie, uznając, iż przy braku paragonów fiskalnych czy rachunków nie sposób dokonać weryfikacji tych informacji. Posiłki, jak zeznała odwołująca, dostarczane były z paragonem zawierającym cenę produktu i koszty dostawy wystawionym przez pizzerię (...), skąd zatem klienci mieliby mieć świadomość, iż dokonali zakupu za pośrednictwem firmy cateringowej.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie M. K. nie zasługiwało na uwzględnienie.

Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie było to, czy odwołująca podjęła, po czym prowadziła pozarolniczą działalność gospodarczą. Konsekwencją prowadzenia takiej działalności jest bowiem podleganie z tego tytułu obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym i ewentualnie dobrowolnemu ubezpieczeniu chorobowemu. Zdaniem organu rentowego M. K. dokonała zgłoszenia do ubezpieczeń społecznych w celu obejścia prawa – dokonała jedynie formalności mających wskazywać na istnienie tytułu do ubezpieczeń. Nadto organ zarzucił, iż zmierzała do uzyskania zawyżonych świadczeń z ubezpieczeń społecznych.

Zgodnie z art. 6 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych (t.j. Dz. U. z 2013 roku, poz. 1442) obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają, z zastrzeżeniem art. 8 i 9, osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność oraz osobami z nimi współpracującymi. Z kolei w myśl pkt 19 tego przepisu ubezpieczeniom tym podlegają osoby przebywające na urloпах wychowawczych lub pobierające zasiłek macierzyński albo zasiłek w wysokości zasiłku macierzyńskiego. Na podstawie art. 9 ust. 1c w/w ustawy osoby, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 2, 4, 5, 8 i 10, czyli m.in. te prowadzące pozarolniczą działalność gospodarczą i spełniające jednocześnie warunki do objęcia ich obowiązkowo ubezpieczeniami emerytalnym, rentowymi z tytułu pobierania zasiłku macierzyńskiego lub zasiłku w wysokości zasiłku macierzyńskiego, podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym z tytułu pobierania zasiłku macierzyńskiego lub zasiłku w wysokości zasiłku macierzyńskiego. Mogą one dobrowolnie, na swój wniosek, być objęte ubezpieczeniami emerytalnym i rentowymi także z pozostałych, wszystkich lub wybranych, tytułów.

W myśl art. 12 ust. 1 cyt. ustawy osoby podlegające obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają również obowiązkowo ubezpieczeniu wypadkowemu. Nie podlegają temu ubezpieczeniu m.in. osoby pobierające zasiłek macierzyński czy zasiłek w wysokości zasiłku macierzyńskiego (art. 12 ust. 2 w zw. z art. 6 ust. 1 pkt 19 cyt. ustawy).

Zgodnie z art. 11 ust. 2 cyt. ustawy osoby prowadzące działalność gospodarczą podlegają dobrowolnie ubezpieczeniu chorobowemu na swój wniosek. Ubezpieczeniu temu nie podlegają natomiast osoby pobierające zasiłek macierzyński czy zasiłek w wysokości zasiłku macierzyńskiego.

Skoro ubezpieczeniom społecznym podlegają m.in. osoby prowadzące pozarolniczą działalność gospodarczą, to rozpoznając wniesione odwołanie, należało w pierwszej kolejności ustalić, czy odwołująca faktycznie podjęła i prowadziła taką działalność.

Za osobę prowadzącą pozarolniczą działalność uważa się w myśl przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej (Dz. U. 2013 r., poz. 672) osobę, która prowadzi zarobkową działalność wytwórczą, handlową, budowlaną, usługową oraz poszukiwania, rozpoznawanie i eksploatacja zasobów naturalnych, która wykonuje ją w sposób zorganizowany i ciągły. Jak wynika z art. 14 ust. 1 ustawy o swobodzie działalności przedsiębiorca może podjąć działalność gospodarczą po uzyskaniu wpisu do Ewidencji Działalności Gospodarczej lub rejestru przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego. Określenie przez samego przedsiębiorcę daty rozpoczęcia działalności wpisywanej do ewidencji powoduje istnienie domniemania faktycznego, że z tą datą działalność została podjęta i była prowadzona do czasu jej wykreślenia. O prowadzeniu działalności gospodarczej nie decyduje jednak sam w sobie wpis do ewidencji, a fakt jej prowadzenia. Prowadzenie działalności obejmuje przy tym nie tylko wykonywanie czynności należących do zakresu tej działalności, ale także czynności zmierzające do zaistnienia takich czynności gospodarczych – czynności przygotowawcze i organizacyjne (uzyskanie pozwoleń czy wpisów do ewidencji, uzyskanie lokalu, jego adaptacja i wyposażenie, zakup towaru, którym się zamierza handlować, ewentualna reklama, zatrudnienie pracowników czy obsługi księgowej, prawnej, znalezienie klientów, itp.).

Podjęcie działalności gospodarczej oznacza legalne rozpoczęcie jej wykonywania (prowadzenia), które w rzeczywistości nie musi się zbiegać z datą określoną w ewidencji, gdyż może nastąpić w późniejszym czasie, lub nie nastąpić w ogóle. Z tego względu obowiązek ubezpieczenia, którego powstanie i ustanie art. 13 pkt 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych wiąże z rozpoczęciem i zaprzestaniem wykonywania działalności gospodarczej, wynika z

faktycznego rozpoczęcia (podjęcia) działalności gospodarczej i jej prowadzenia, a kwestie związane z formalnym zarejestrowaniem i wyrejestrowaniem mają znaczenie wyłącznie w sferze dowodowej i nie przesądzają same w sobie o prowadzeniu tej działalności i w konsekwencji o podleganiu obowiązkowi ubezpieczeń społecznych. Sąd Najwyższy wielokrotnie wyjaśniał już, że o ile za podjęcie działalności można uznać zainicjowanie działań przygotowawczych do wykonywania działalności gospodarczej (a więc uzyskanie statusu przedsiębiorcy), to prowadzenie działalności gospodarczej oznacza dopiero dokonywanie faktycznych i prawnych czynności wchodzących w zakres działalności gospodarczej przedsiębiorcy, podejmowanych w celu realizacji zadań związanych z jej prowadzeniem i zmierzających do w sposób zorganizowany i ciągły do osiągnięcia celu zarobkowego (co przewiduje art. 2 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej - t.j. Dz.U. z 2010 r. Nr 220, poz. 1447 ze zm.). Zatem jeśli w ewidencji (rejestrze) widnieje wpis o prowadzeniu działalności gospodarczej, to mamy do czynienia jedynie z domniemaniem rzeczywistego jej prowadzenia. (por. wyroki Sądu Najwyższego z dnia 25 listopada 2005 r., sygn. akt I UK 80/05, OSNP rok 2006, nr 19-20, poz. 309, z dnia 5 maja 1999 r., sygn. akt I PKN 665/98, OSNAPiUS rok 2000, nr 14, poz. 535 i z dnia 10 grudnia 1997 r., sygn. akt II UKN 392/97, OSNAPiUS rok 1998, nr 19, poz. 584; wyrok NSA z dnia 29 marca 1999 r., sygn. akt II SA 124/99; wyrok SA w Rzeszowie z dnia 26 października 1993 r., sygn. akt III AUR 312/93, OSA rok 1994, nr 3, poz. 17). Wyrok Sądu Apelacyjnego w Krakowie z dnia 26 czerwca 2013 r. III AUa 1722/12

Przeprowadzone postępowanie dowodowe jednakże nie wykazało, by odwołująca w okresie od dnia 1 maja 2013 r. do 28 maja 2013 r. prowadziła własną wyodrębnioną działalność gospodarczą. Odwołująca pomimo wpisu do ewidencji działalności gospodarczej oraz zgłoszenia się z tego tytułu do ubezpieczeń społecznych, faktycznie takiej działalności w spornym okresie nie prowadziła. W ocenie Sądu Okręgowego, aktywność wnioskodawczyni zakończyła się na zgłoszeniu tego faktu jako podstawy do objęcia ubezpieczeniem społecznym. Sąd zgadza się, że odwołująca wykonywała pewne czynności w ramach pomocy matce w prowadzonej pizzerii - takie jak odbieranie telefonów czy pomoc przy kasie fiskalnej na stoisku w trakcie imprezy plenerowej, jednakże w świetle przedstawionych dowodów i powołanych świadków Sąd nie uznał tych czynności za wystarczających dla uznania, że ich wykonywanie prowadzone było w ramach odrębnej działalności gospodarczej. Odwołująca dodatkowo zeznawała nieprawdę celem wykazywania fikcyjnie świadczonych usług- m.in. dostarczanie posiłków regeneracyjnych, nie przedłożyła żadnych wiarygodnych dowodów-faktur, rachunków za świadczone usługi czy zawartych umów, które potwierdziłyby rzeczywiście świadczone usługi.

Reasumując, mając na uwadze zgromadzony materiał dowodowy nie sposób przyjąć, że M. K. podjęła działania określone we wpisie do Ewidencji działalności gospodarczej, wobec czego nie można również uznać, by podlegała z tego tytułu ubezpieczeniom społecznym od dnia 1 maja 2013 r.

Mając powyższe na uwadze, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. oraz przepisów prawa materialnego, Sąd oddalił odwołanie.

SSO Renata Pohl